

WEEK & ДНЕВНИК

Софийски седмици
За първи път
музика
от Пастернак
и Ницше

Наука
Как
кръвосмешението
уби една
династия

Спорт
Леброн Джеймс
върви към титла
в стил „Майкъл
Джордан“

Спорт
„Барселона“
спечели купата
на Испания
за 25-и път

Пътеводител

➤ **Кино**
Премиера на „Ангели
и демони“

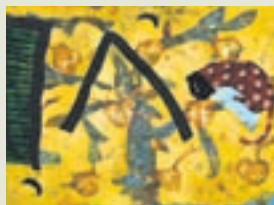

От днес по екраните в страната се завърта блокбастърът „Ангели и демони“ по бестселъра на Дан Браун „Шестото клеймо“. Режисьор на филма е Рон Хауърд. В главната роля е Том Ханкс.

Нощ на музеите
16 май

Девет музеи и галерии в София ще се включват в събота в традиционната Нощ на музеите, по време на която входът ще бъде безплатен, а вратите ще останат отворени до полунощ. Сред най-интересните прояви са изложбата на костюми, реквизит и оръжие от български филми в Археологическия музей, демонстрациите на рицарски дуели в двора на военния музей, концертът на оркестър „Карандила“ от 19 ч. в СГХГ.

➤ **Изложба**
на Атанас Хранов
галерия „Ракурси“, ул.
„Хан Крум“ 4а в София,
до 24 май
„Астрономия на вишн-

те“ е озаглавил изложбата си Атанас Хранов, който работи в областта на пластичните изкуства и живописата и смесва жанровете. Използва дърво, ръчна хартия, платно, бронз, сребро и полимерна мазилка върху метална конструкция. Автор е на над 40 самостоятелни изложби.

Мартин Цолер, или как швейцарската армия „превзе“ България

Компютърният специалист е щастлив,
че „служи“ в Търговище

**петъчна
среща**

Светослав Стефанов |
svetoslavs@dnevnik.bg

Той е почти на 22 години, ентузиазизиран и целеустремен. Предпочел е да не служи в армията с пушка на рамо, а да замени задължителната военна служба с цивилна. Мартин Цолер е единственият швейцарски войник, който отбива редовната си военна служба в... България. Случаят му е уникален. Швейцария разреши алтернативната военна служба едва през 1996 г., кандидатите за нея рядко могат да избират къде и как да я отслужат, а това да стане зад граница е много голямо изключение и се разрешава само в държави, в които конфедерацията поддържа хуманитарни проекти. Откажат от военна служба едва по избор, т.е. ако са по-малко от месец изискваше полагащото се на сериозен изпит, вкл. и т.нар. върху съвестта на донаторника, който пък трябваше да изтъкне сериозни аргументи за отказа си. За Мартин разбрах от моя добър приятел Марк Летау, също швейцарец, който сам е здраво свързан с България вече близо 20 години. Великденските празници пък бяха добър повод да се срещна с младежа, започнал да прекара половин година от живота си в Търговище вместо в някой от швейцарските кантони и да служи половин година по-дълго, отколкото би го правил в редовната армия. Тук той работи в рамките на няколко хуманитарни проекта, свързани с швейцарското дружество с нестопанска цел „Вариант 5“, в подкрепа на младежкия спорт и най-вече спортното ориентирване.

Фотограф Светослав Стефанов

А именно по Великден Търговище се превръща в своеобразен център на този спорт, тъй като тогава там се провежда станалата вече традиционна четиридневна "Купа Великден" с участието на средно около 500-600 състезатели на възраст от 5 до над 65 години.

По време на състезанията Мартин беше особено зает, тъй като отговаряше за електронната поддръжка на надпреварата. Уговорихме се да се срещнем привечер, след като всичко за деня е приключило. Срещата ни беше в 18 ч. пред местния клуб на "Вариант 5", носещ символичното име "Оазис".

Точно в 18 ч., типично по швейцарски, Мартин се появи. Седнахме в клуба на чаша кафе. Макар и видимо уморен, той с охота ми разказа за натрупаните впечатления от България, за избора си да служи извън Швейцария, за желанието си да помага (отново типично швейцарско).

Да си "дивни" е приятно

особено в моя случай, казва Мартин. („Дивни“ в Швейцария наричат младежите, предпочели алтернативната пред редовната военна служба.) „Работя нещо, което ми допада, срещам се с различни хора, помагам на деца.“ Питам го, защо е предпочел точно България. „Изборът ми беше лесен и почти очевиден. Занимавам се с ориентирани от 1997 г., от 10-годишен, в моя клуб още тогава имаше хора, идвали в България чрез "Вариант 5". Слушах разказите им и ми стана интересно. През 2001 г. пък бях на лагер в Швейцария заедно с гости от България, беше много забавно.“ Преди малко повече от две години пък Марк ме помоли да организирам за "Вариант 5" курсове, свързани с употребата на компютърни системи в спортното ориентиране. (Мартин има бакалавърска степен по инженерни и компютърни науки в университета в Цюрих, след като при-

Проектът, в който участва Мартин, предвижда провеждането на курсове по употреба на електронно оборудване в спортно ориентиране | Фотограф Светослав Стефанов

ключи с военната си служба, ще продължи с магистратура в същата насока.) Първият курс беше изключително успешен и имах желание да го продължа и разширя. Докато следвах обаче, не разполагах с нужното време, налагаше ми се и да работя. Така че тази гражданска военна служба, за която се преборих с немалко усилия, ми дойде съвсем добре, за да продължа започнатото.

В момента Мартин е малко след средата на престоя си в България. Дошъл е в началото на февруари и ще остане поне до края на юли. „Не можех да си представя, че ще трябва да служа с оръжие в ръка, че ще трябва да се подчинявам на заповеди и да се обучавам да убивам хора, тази идеология ми е напълно чужда, казва младежът. Предпочитам да помагам, да върша

нещо полезно за хората, а

когато помощта е за деца, е още по-добре

От тази гледна точка "Вариант 5" е идеален за мен, тъй като дружеството продължава хуманитарната си работа в България и след като страната вече е член на Европейския съюз. Макар и евротелен, тя очевидно все още сериозно се нуждае от подкрепа, притеснено казва Мартин, страхувайки се да не засегне иначе честолюбивите българи. А тази формална промяна само затруднява продължаването на много проекти. Щастлив съм, че швейцарските власти успяха да схванат положението и да разрешат както на "Вариант 5" да продължи дейността си по досегашния модел, така и на мен лично да "служа" тук.“

„Проектът, в който участвам, се състои от три части, продължава Мартин. Първата предвижда провеждането на курсове по употреба на електронно оборудване в спортното ориентиране. Освен в Търговище са предвидени курсове и за клубове в Сливен, Велико Търново, Шумен и други градове, някои от тях вече преминаха. Втората включва програмиране на уебсайтове за българското спортно ориентиране, както изцяло, така и за конкретни клубове, идеята все още не е напълно избистрена. Най-вероятно ще работя върху платформа, където клубовете лесно да обменят информация, да се правят онлайн регистрации за състезания и подобни. Трябва да обсъдим това и с федерацията по

спортно ориентиране, която също има интерес към такава платформа. Третата предвижда организирането на спортни занимания и курсове за деца в района на Търговище. Идеята е те да бъдат с интеграционна цел и да включват различни видове спорт.“ Първите подобни курсове Мартин проведе в самия край на април в разположеното североизточно от Търговище с. Давидово в училище за деца със забавно умствено развитие. Впечатленията си споделя в своя блог - <http://bg.zoller.tv/>.

И след повече от два месеца в България Мартин остава благоразположен. „Харесвам страната, харесвам хората, харесвам храната“, казва той без колебание. За двата месеца дотук се е научил да пие ракия, даже действително я харесва, уверих се с очите си. „Особено ми е интересно, че много често нещата отвън не изглеждат изобщо добре, даже видим са зле, ако говорим например за къщите и блоковете, но влезеш ли, се чувстваш удобно и приятно. Може би защото хората са приятелски

настроени и отворени по отношение на чужденците“, разсъждава младежът.

Питам го вижда ли нещо швейцарско в България, нещо, с което страната ни да защити амбицията си да бъде "Швейцария на Балканите". Отново дипломатичен, Мартин все пак избира някоя признаци, подобия, прилики - планините, планинските курорти (не и качеството им обаче, сравнени с швейцарските), броят на населението, но и различия - морето, по-топлият климат, манталитетът на хората, организацията на обществото, отношението в него. Не желае да навлезе в подробности, дистанцира се от сравнения, които в немалка част не биха били в полза на домакините. „Не мога да кажа кое е по-добре,

просто приемам, че е различно

и така трябва да бъде“, казва. В Швейцария хората често опитват да бъдат перфекционисти, да изпитат нещата до максимум. Често това не е най-доброто решение. Тук пък нерядко хората претрупват задълженията си, някои неща са с твърде ниско качество, за кратко Мартин изпада в нетипично за швейцарец откровение.

„Може би най-доброто решение би било, ако може да се намери среден път между швейцарския и българския модел, макар че това едва ли е възможно.“ Така завършва нашият разговор.

А иначе Мартин продължава да работи в Търговище. И типично по швейцарски никога не кръшка, както биха сторили много българи, ако са в неговото положение.

Харесвам страната ви, харесвам хората, харесвам храната.

Много често нещата отвън са видимо зле, но влезеш ли в къща, се чувстваш удобно и приятно - хората са приятелски настроени и отворени към чужденците.

Най-доброто би било, ако може да се намери среден път между швейцарския и българския модел.

ЛУКСОЗНОТО СПИСАНИЕ
за недвижими имоти от висок клас

НОВИНИ
Какво се случва с пазара на ексклузивните имоти и проекти

АКТУАЛНО
Горещите пазари на луксозни недвижими имоти

ИНТЕРВЮ
Лидери говорят за очаквания, проекти, предизвикателства и проблеми пред пазара

ФИНАНСИРАНЕ
За ипотечния кредит: достъпност, най-добри офери, какво четем в ситния шрифт

ТРЕНД
Луксозни градски и ваканционни жилища. Какво и за колко можете да купите

TOP REAL ESTATE
Най-скъпите имоти, най-добрите места за инвестиции

Тираж: 7 000
Периодичност: 6 бр. годишно
Разпространение: абонамент и Дългият петък на в-к Дневник

www.indeximoti.bg